

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – *Beli Manastir*

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 45/2010

Glavni pretres: 19.01.2011.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Milenka Stojića

Poznaje optuženog Betrića po nadimku *Vekac*.

Sredinom novembra 1991. došao je u inspektorat u policijsku stanicu u Belom Manastiru. Nekoliko dana kasnije, dobio je zadatak da izvrši uviđaj u vezi sa ubistvom nekoliko ljudi. Tela su se nalazila u nekom zabačenom mestu, teren je bio raskvašen i trebalo im je posebno vozilo. Pronašli su mu terensko vozilo i *Vekac* je bio vozač. Zajedno sa njima krenuli su istražitelj Željko Obradović i medicinska sestra. Stigli su do jednog srušenog salaša koji je bio zarastao u travu. Nedaleko od ostataka zidina salaša, pronašli su četiri tela. Na početku je mislio da su tri tela ležala jedna do drugog, a da je četvrto telo ležalo nešto dalje, ali se kasnije, kada je pogledao fotografije, uverio da je četvrto telo ležalo pored ostala tri, samo je bilo okrenuto drugačije. Pogledao je ulazne rane i pretpostavio da su lica ubijena iz sačmare. Nešto dalje od tela pronašli su nekoliko pušanih patrona. Obradović je prepoznao tela, radilo se o članovima porodice Čičak. Posumnjao je odmah da je *Vekac* počinilac, jer je čuo da je [*Vekac*] nekoliko puta privodio članove porodice Čičak u policijsku stanicu. Nakon izvršenog uviđaja, otišao je do kuće Čičaka i obavestio porodicu o ubistvu. U službenoj belešci koju je sačinio, u vezi sa ubistvom Čičaka, doveo je *Vekca* i *Žuču* [optuženi Vukšić], jer su sve vreme bili zajedno i ponašali su se bahato. *Žuču* je video nekoliko puta, imao je crvenu kosu i bradu, bio je krupan i nosio je u futrolji pištolj, misli marke *kolt*. Nakon toga je prestao da radi na slučaju. Nije mu poznat slučaj ubistva Adama Barića. U podrumu zgrade policije postojale su pritvorske prostorije, ali se ne seća da li je bilo pritvorenih ljudi.

Ispitivanje svedoka Milovana Kojića

Došao je u Hrvatsku u prvoj polovini novembra 1991. Radio je u odseku za kriminalističku obradu u policijskoj stanici Beli Manastir. Na poziv Milenka Stojića, otišao je sa njim na zadatak vršenja uviđaja nakon ubistva članov porodice Čičak. U ekipi su bili jedna doktorka, tehničar i *Vekac* [optuženi Bertić] koji je bio vozač. Ne seća se kako je *Vekac* tada bio obučen. Došli su do jednog srušenog salaša i video je iz daljine tela ubijenih i ostetio težak zadah. Imao je zadatak obezbeđenja ostalih lica, te nije prilazio licu mesta. Nakon obavljenog uviđaja Stojić mu je rekao da su likvidirani neki ljudi, ali nije izneo sumnje ko je to izvršio. Nije mu poznato šta se dalje dešavalo sa tim slučajem. Ne seća se da li su nakon toga otišli kod porodice Čičak. Optuženog Vukšića video je preko televizije, bio je plav i imao je dugačku bradu. U policiji su postojale pritvorske prostorije, ali nikada nije išao tamo. Nije mu poznato da su se tu pritvarala lica po nacionalnoj osnovi, niti da su nekog od pritvorenih mučili i terali da pevaju pesme. Ne zna za slučaj ubistva Adama Barića.

Ispitivanje svedoka Toma Sovića

U kritičnom periodu bio je pripadnik MUP-a Republike Srbije. Poznaje optuženog Vukšića po nadimku *Žuti*. U oktobru 1991. dobio je zadatak da sa grupom policajaca MUP-a Republike Srbije ode u Beli Manastir. Vođe grupe bili su Dušan Budisavljević i Pera Uskoković. Nije radio na slučajevima ubistva porodice Čičak i Adema Barića, niti je znao bilo šta o tome. Viđao je *Žutog* dok je bio u Belom Manastiru, imao je tada [optuženi Vukšić] veliku bradu, bio je riđ, jak čovek i bio je u specijalnoj jedinici policije. Čuo je da je bio preke naravi. Sa njim je stalno bio optuženi bertić zvani *Vekac* i pričalo se da su njih dvojica opasni. Seća se da je neposredno pred njegov odlazak, u junu 1992, video Vukšića kako hoda na štakama. Policijska stanica u Belom Manastiru imala je pritvorske prostorije koje su se nalazile u podrumu zgrade, ali nikada nije tamo silazio. Ne zna da je u kritičnom periodu bilo pritvorenih lica.

Ispitivanje svedoka Marka Zubića

U policiju u Belom Manastiru došao je u septembru 1991. Radio je u operativnom delu, izlazio je na uviđaje i prikupljao dokaze. Pretpostavljeni su mu bili Pero Uskoković i Željko Obradović. Sekretar policijske stanice je bio Vranić. Nije radio na slučajevima ubistvima porodice Čičak niti na slučaju ubistva Adama Barića. Saznao je da je Milenko Stojić radio na slučaju ubistva Čičaka, ali nikada nije sa njim pričao o tome. Ne zna ko je bio u specijalnim jedinicama policije. Pritvorske jedinice bile su u zgradi policijske stanice, ali nikada nije bio tamo. Nije čuo da su tu bili zatvarani hrvatski civili, niti da su oni tu mučeni i da su ih terali da pevaju pesme. Ne zna da su pravljani spiskovi lica za razmenu. U junu 1992. napustio je Beli Manastir.

Komentar:

Nijedan od svedoka nije delovao da govori sve što zna o pomenutim događajima.